

Vrijdag 9 maart

Op 9 maart stonden Ad & Willem al vroeg bij Theo op de stoep om de bus in Harmelen te halen.

Theo ging mee voor de film, Ad om de bus te sturen.

Al vóór negenen stonden we weer op het hoekje bij Tommie en Annie en vervolgens werden rap alle koffers, volgestouwd met allemaal onzinnige dingen zoals kleding, sokken, schoenen en weet ik veel aan allemaal goed-

bedoelde onzin. Voor het vertrek eerst nog een speechje van Ad:

Vrijdagochtend.

Dames en heren, mag ik even uw aandacht? Mede namens chauffeur Willem heten wij u van harte welkom bij de MU, oftewel het Meerns Uitje. Binnenkort zal het wel veranderd worden in de UU, het Utrechts Uitje. Voordat ik u de zakelijke, helaas ook de noodzakelijke zaken aan u zal uitleggen, eerst even de aanwezigheidslijst. Annie stoel 33, Ans stoel 15, Wolly stoel 19, Ria stoel 26, Mary stoel 11, Riet stoel 4, Theo stoel 17, Tom stoel 1, Hans stoel 8 en Niek stoel 32. Maar vergeet de nummers maar, want we hebben 'n ander vervoermiddel gekregen als eerst de bedoeling was. Nu even de huishoudelijk, zakelijke zakelijkheden. Tijdens de reis wordt niet geroookt. Indien het tijdschema het toelaat, zal er misschien een extra stop gemaakt worden. En als er een stop gemaakt wordt, is onze ervaring dat iedereen direct alle kanten opstuift als een stel jonge honden. Dat is geen probleem maar ik adviseer u dan wel op tijd terug te zijn. De praktijk wijst uit dat dat vaak wel een probleem is. Nu, vijf minuten voor het vertrek zal er vijf maal geclaxonneerd worden. Bij vier minuten vier maal enzovoorts. Er zal niet elke keer de presentielijst afgewerkt worden. Dus mocht u tot de ontdekking komen dat we al vertrokken zijn, geen paniek! Het volgende gezelschap zal u dan wel meenemen. Komt er mogelijk misschien geen ander gezelschap, dan zou u kunnen gaan liften en anders wordt u op de terugweg wel weer opgepikt. Tot slot verzoek ik u vriendelijk maar dringend om niets in de vervoermiddelen te vernielen. Niet met viltstiftten op de bekleding te schrijven of kauwgom onder de stoel te plakken. Rest mij mede namens chauffeur Willem u een prettige reis toe te wensen. Oh ja, na nu tot aan het einde van de trip kunt u met alle vragen terecht bij chauffeur Willem, welke vanaf nu uw captain zal zijn. Naar zijn vermogen zal hij zo veel mogelijk proberen u te helpen.

Voor mij is dit allemaal nieuw, dus vragen? Vraag naar Willem en vraag uw vraag. Ik dank u.

En toen konden we vertrekken, o nee: eerst nog een groepsfoto (ook al leuk voor later) en ja, dan is er al weer zoveel tijd gerektdat er weer een aantal dames moeten plassen...

Dus eindelijk: om 10.00 konden we vertrekken...

De reis liep voorspoedig al duurde het allemaal wel lang want Ad wilde met de bus niet harder dan 100 rijden. Bij Motel Gladbeck aangekomen vloog iedereen als een stel jonge honden de bus uit en het motel binnen.

"Zimmer Frei?" vroeg Ad aan de verbouwereerde dame achter het banket, eh balie. Nee dus, maar er stond na een half uur wachten dan wel eindelijk de Kaffee ohne Sahne und ein Stück torte op tafel. En gekwekt dat er werd! En gepaft dat er werd!

De dames bezochten nog even de zeer luxe gerestaureerde toiletruimte en werden vereeuwigd op de trap. Rond 12 uur was de koffie op en het gebak genuttigd. Nadat er 5x, 4x, 3x, 2x en éénmaal was geclaxonneerd vertrokken we weer.

Onderweg hadden we wat regen en was het winderig weer. Om kwart voor een stapten we voor een half uurtje uit in Wormbach, alwaar we een erg mooi kerkje met kerkhof bezochten en waar enkelen even in de sneeuw moesten staan. Uiteraard werd hier en daar nog een (sneeuw)balletje gegooid. Riet liep krentenbollen uit te delen.

We haalden boodschappen in Fredenburg bij Rewe (waar vooral drank werd

gekocht en de overdoos chips van Ad en Tom toch maar NIET gekocht werd) nog wat hebbedingetjes bij de Aldi en we arriveerden uiteindelijk om 3 uur bij Mechteld aan de Kirchstrasse.

Nadat iedereen zijn slaapstekkie had gezocht en de tassen uitgepakt waren

(de bedden waren al lekker opge-
maakt), ging een groepje van acht
een rondje Hüxel lopen, o.a. langs
de meervallen. Het was droog
weer en tegen 5 uur waren ze
weer terug.

De "achterblijvers" hadden een

bakkie thee op en van een muziekje genoten.

Op de bovenste etage, waar we grotendeels met z'n allen vertoefden (op eten en slapen na dan) dronken we een glaasje (bier en zo).

Om 6 uur werd er geclaxonneerd ten teken dat de bus vertrok
naar...Ohlenbach. Ad reed de bus (bestemd voor 9 personen), waarin we alle

12 pasten met behulp van 2 krukjes, die Riet mee-
genomen had.

Tom was even bang, dat hij niet mee mocht en
werd op straat getroost door medereiziger Theo.
Hiervan is de foto hiernaast als bewijs.

In de Bauern-Schanke was het erg rustig en heb-
ben we erg goed gegeten en gedronken. Op de te-
rugweg was duidelijk te merken, dat er een borrel
was gedronken en al zingende kwamen we tegen

negenen weer in Holthausen aan.

"Na een rondje om de kerk" dronken we cappuccino, koffie of thee bij Elmar.
Daar was enige interesse van aangeschoten Bernard voor Ans. Wat wàs dat
toch Ans!!!!

Om 10 uur kwamen de kaarten en geldpotjes op tafel. Met z'n twaalfen heb-
ben we het spel "zevenen" gedaan met 2 stokken kaarten. De kaarten lagen
zo vol met geld, dat er zelfs borden onder gezet werden. Een zware
"aiaiaiaiai" (begonnen door Ad) waar menigeen in mee ging werd regelmatig
gevolgd door een zware gringóóó of klikóóó. Niek, Ad en Ria zaten iets te ver

weg en steeds als zij aan de beurt waren, gingen ze staan om beter zicht te hebben op de kaartpotjes, zodat zij konden zien waar enige winst behaald kon worden. Tot bij enen ging dit gokspel door...

Zaterdag 10 maart

Om 9 uur zat iedereen aan het ontbijt.

De broodjes (die Machteld voor ons verzorgd had) hingen al vanaf 8 uur klaar aan de deur. Op de bovenste etage aten Tom, Annie, Theo, Ans, Ad en Mary. Riet en Niek sliepen in de doppelzimmer,

maar aten beneden met Hans, Ria, Wolly en Willem. Het was beneden duidelijk rustiger, ahum!!!

Nadat Hans in z'n blootje op de film gezet was door Ans gingen we om half elf op weg naar Schmallenberg waar we nog even broodjes en melk kochten bij Rewe.

We wandelden door de winkelstraat richting kerk. De torentjes stonden er nog steeds naast. Maar eindelijk hing er ook een bouwtekening, ofschoon we het er nog steeds niet echt oer eens zijn hoe e.e. a. nu gerestaureerd gaat worden.

In de Konditorei zaten we achter in de zaak met een mooi uitzicht op de heuvels. In een entourage van kitscherige roze lampjes en kandelaars genoten we wel van koffie, cappuccino en ja ja, weer gebak. Nadat Riet en Wolly voor oponthoud hadden gezorgd, omdat zij zo nodig schoenen moesten kopen vertrokken we om 12 uur richting Winterberg.

Willem reed (het begon steeds harder te sneeuwen en hoe hoger we kwamen des te witter het werd. Boven lag er zelfs een behoorlijk pak sneeuw...) de da-

mes Ans, Ria en Mary rechtstreeks naar restaurant "de Brabander" in Winterberg en kwam terug naar de parkeerplaats in het bos, zodat hij met de rest een mooie wandeling door de sneeuw en het bos kon maken om zo ook boven op de schans te arriveren.

Gelukkig heeft Annie ondanks de valpartij toch nog de hele tocht uit kunnen lopen. Om half twee was iedereen boven en

gingen we aan een grote tafel in het midden zitten.

En ja hoor: ook hier had Ans weer sjans. Nu met een dikbuikige ober. We genoten van warme choco, glühwein, koffie, thee en sinas. Enkelen beklommen nog de uitkijktoren op de schans en keken naar wat skiënde lieden. De terugweg was blubberig en miezerig,

maar de sfeer bleef goed.

Tegen half 4 waren we terug in Holthausen en konden we even lekker relaxen.

Om half 6 was iedereen aangekleed voor het volgende etentje. Een groep van 6 ging langs de Schiffermeine lopen naar Fredenburg. De andere 6 reden met de bus naar restaurant "Das Rathaus", waar de wandelaars om kwart voor 7 ook aan tafel schoven. Helemaal onder de indruk van een beschieting. De jas van Riet vertoonde nog kruitsporen als bewijs. En Niek had niets in de qaten gehad. Hoe kwam dat ook al weer?

We zaten in een leuke hoek achter in de zaak. We leerden nog wat Grieks, omdat dat op een servetje stond. Het eten was ook hier voortreffelijk en na een ouzo als toetje wandelde een iets gewijzigde groep van 7 personen weer de normale weg langs de kliniek in Holthausen naar huize Vollmers-Dünnehacke. Het groepje wat naar huis reed, liep nog een klein rondje om de kerk en om kwart voor 9 schoven we boven weer aan de grote tafel.

Alle meegebrachte cadeautjes (6 per stel) werden op tafel gelegd en het verrassingspel, geleid door Riet werd gespeeld. Blij en sombere gezichten / aiaiaiaia / waar is mijn vogeltje / gooi nou niet steeds in die gleuf / ruil een cadeautje met een ander / vingeren / ga op de plaats van iemand anders zitten / ruil je cadeautjes om met iemand anders / bloembollen / een prima zakmes / aiaiaiaia / blauwe onderbroekenhumor maat 8 / aanmaakblokjes op "spies" / koekjes voor Willem / schuif drie plaatsen op / doe een hond na en je mag een cadeautje houden / grinkôô / kleed je warm aan en blijf zo 20 (?) minuten zitten en ga zo maar door. Het was een zeer geslaagd gebeuren.

Zondag 11 maart

Om kwart voor 9 kwam Ans beneden koffiemelk en suiker halen. Iedereen was boven al aangekleed en zat uitgebreid aan tafel.

Na het ontbijt reden we om half elf naar de Wilzenberg. Het was goed droog loopweer, ook al ging het voor sommigen iets te snel en hadden Riet en Wolly last van lekkage (in de schoenen wel te verstaan). Op de kansel maakte Riet duidelijk dat zo'n weekend als dit teveel vergt van haar gezondheid en kondigde aan een volgende keer niet meer mee te gaan. Niemand nam haar serieus, want wie wil zo'n weekend nou missen????

Alhoewel één koppel minder betekent wel, dat we de volgende keer misschien

met z'n allen in het busje passen!!!

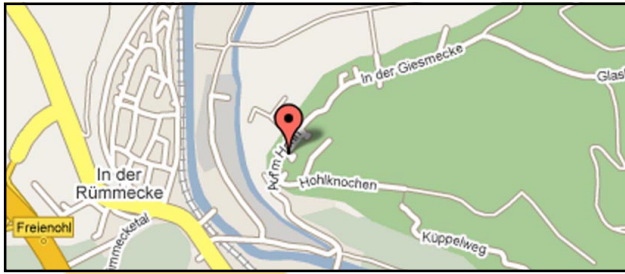
Bij één van de staties probeerde Tom ijs, patat en een gehaktbal te bestellen, maar dat lukte niet zo.

Vanaf de uitkijktoren was er een prima uitzicht. Het knipkaartjes-apparaatje werd nog uitgeprobeerd door Hans en Annie.

Om kwart over 12 reden we terug, nadat Riet haar lekke schoenen op een rituele wijze door Niek in de prullenbak onder aan de Wilzenberg liet gooien. Zijzelf zat op kousenvoeten in het busje.

Bij Mechteld kon iedereen nog even plassen en evt. andere schoenen aan. Nadat Riet en Wolly betaald hadden bij Mechteld vertrokken we.

Om kwart over 1 zaten we weer aan het gebak, nu bij Gasthof "Zum Strolch" in Freienohl. We aten mandarijnengebak en appeltaart mit Sahne. Het was weer erg gezellig, maar de

vermoeidheid was toch wel een beetje te merken.

De volgende stop was in Hünxe, waar Goulashsuppe, Tomatensuppe of Hühnesuppe werd gegeten aan een grote ronde tafel. Tegen half vijf begonnen we aan het laatste eind naar de Meern (zo'n anderhalf uur). Op 8 km van de grens bij afslag Emmerich trok een enorme zwarte rookwolk en hoge vlammen de aandacht. Een brand op een industrieterrein in 's Heerenberg was de oorzaak.

Om 5 uur reden we Nederland weer in en het was tien voor 6 toen we de Meern in reden.

Op hetzelfde punt (naast het huis van Tom en Annie) namen we afscheid van elkaar en gingen we huiswaarts met een hoofd vol eigen gedachten, ervaringen.

Vermoeid, benieuwd naar de foto's en film, maar toen al denkend "Wanneer gaan we weer?'

